

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
GIOVANNI PITRUZZELLA
της 11ης Νοεμβρίου 2021¹

Υπόθεση C-79/20 P

**Yieh United Steel Co.
κατά**

Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/1429 – Άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009 (νυν άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036) – Καθορισμός της κανονικής αξίας – Πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής – Εξαίρεση από τον καθορισμό της κανονικής αξίας των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά που προορίζονται για εξαγωγή»

1. Στο πλαίσιο του δικαίου αντιντάμπινγκ, ποιο είναι το περιεχόμενο της απαίτησης κατά την οποία για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, η οποία στη συνέχεια θα χρησιμοποιηθεί για τον καθορισμό του ντάμπινγκ, πρέπει κατ' αρχήν να χρησιμοποιούνται οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» στη χώρα εξαγωγής; Προϋποθέτει η εν λόγω απαίτηση την απόδειξη ενός υποκειμενικού στοιχείου όσον αφορά τον παραγωγό-πωλητή του οικείου προϊόντος;

2. Αυτό είναι κατ' ουσίαν το νομικό ζήτημα που εξετάζεται στις παρούσες προτάσεις οι οποίες αφορούν αίτηση αναιρέσεως με την οποία η Yieh United Steel Corp. (στο εξής: Yieh United) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 3ης Δεκεμβρίου 2019, Yieh United κατά Επιτροπής (T-607/15, EU:T:2019:831, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η εν λόγω εταιρία κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1429 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (στο εξής: επίμαχος κανονισμός)².

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

² ΕΕ 2015, L 224, σ. 10.

I. Το νομικό πλαίσιο

3. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση διαφοράς, οι διατάξεις περί λήψης μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: βασικός κανονισμός)³.

4. Το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού, στις παραγράφους του 1 και 2, όριζε τα εξής:

«1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της [Ένωσης] προκαλεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην [Ένωση] είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.»

5. Κατά το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2 του βασικού κανονισμού:

«1. Η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής. [...]

2. Οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση, χρησιμοποιούνται κατ' αρχήν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, υπό την προϋπόθεση ότι ο όγκος των εν λόγω πωλήσεων αντιπροσωπεύει ποσοστό 5 % τουλάχιστον του όγκου πωλήσεων του υπό εξέταση προϊόντος προς την [Ένωση]. Εντούτοις, είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί και μικρότερος όγκος πωλήσεων, όταν, επί παραδείγματι, οι εφαρμοζόμενες τιμές θεωρούνται αντιπροσωπευτικές της οικείας αγοράς.»

II. Το ιστορικό της διαφοράς και ο επίμαχος κανονισμός

6. Η Yieh United είναι εταιρία με έδρα την Ταϊβάν και δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στην κατασκευή και τη διανομή πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα.

7. Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε η Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (στο εξής: Eurofer), η Επιτροπή κίνησε στις 26 Ιουνίου 2014 διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν⁴. Η έρευνα για τη διαπίστωση πρακτικής ντάμπινγκ και ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

³ ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22. Ο εν λόγω κανονισμός καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

⁴ Βλ. ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας η οποία δημοσιεύθηκε στην ΕΕ 2014, C 196, σ. 9.

8. Στις 24 Μαρτίου 2015, η Επιτροπή επέβαλε, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/501⁵ (στο εξής: προσωρινός κανονισμός), προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 10,9 % επί του υπό εξέταση προϊόντος, κατά το μέτρο που αφορούσε τη Yieh United.

9. Στις 26 Αυγούστου 2015 η Επιτροπή εξέδωσε τον επίμαχο κανονισμό.

10. Ειδικότερα, όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού της κανονικής αξίας για τις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος καταγωγής Ταϊβάν, από τον επίμαχο κανονισμό προκύπτει ότι η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε αρχικά στον προσωρινό κανονισμό δεν έλαβε υπόψη τις εγχώριες πωλήσεις σε διανομείς και εμπόρους⁶.

11. Κατόπιν των επιχειρημάτων που προέβαλαν ορισμένοι από τους παραγωγούς-εξαγωγείς τους οποίους αφορούσε η έρευνα αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή, μολονότι θεώρησε ότι η άγνοια σχετικά με τον τελικό προορισμό της πώλησης δεν αποτελούσε στοιχείο αποφασιστικής σημασίας, εντούτοις, εξέτασε εκ νέου την κατάσταση με βάση τα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα στην έρευνα⁷. Αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις και τις περαιτέρω πληροφορίες που ελήφθησαν μετά την κοινοποίηση των προσωρινών συμπερασμάτων⁸, η Επιτροπή αναθεώρησε τις πωλήσεις που έπρεπε να εξαιρεθούν από τον καθορισμό της κανονικής αξίας, έτσι ώστε να αντανakλούν με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ακρίβεια τη μεμονωμένη κατάσταση των παραγωγών-εξαγωγέων για τους οποίους διεξήχθη έρευνα. Κατόπιν της εν λόγω εξέτασης, όταν κρίθηκε αναγκαίο, ορισμένες από τις πωλήσεις που είχαν εξαιρεθεί στο προσωρινό στάδιο για τους σκοπούς του υπολογισμού της κανονικής αξίας χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας⁹.

12. Από την αιτιολογική σκέψη 59 του επίμαχου κανονισμού προκύπτει ότι «[α]ντί να εξαιρέσει τις πωλήσεις σε διανομείς στο σύνολό τους, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι το σύνολο των πωλήσεων σε διανομείς προορίζονταν για εξαγωγή, η Επιτροπή απέκλεισε μόνο εκείνες τις πωλήσεις προς τον διανομέα για τις οποίες υπήρχαν επαρκείς αντικειμενικές αποδείξεις ότι όντως εξήχθησαν. Η Επιτροπή εξέτασε τις αναφερθείσες πωλήσεις και τις ταξινόμησε ως εγχώριες ή προς εξαγωγή με βάση τη συγκεκριμένη κατάσταση και τα δεδομένα καθενός από τους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς. Για παράδειγμα, ως σχετικό αποδεικτικό στοιχείο, χρησιμοποιήθηκε η ύπαρξη εκπτώσεων λόγω εξαγωγής. Αντιθέτως, υποκειμενικά στοιχεία, όπως η γνώση ή η άγνοια, δεν έπαιξαν ρόλο στην αντικειμενική αξιολόγηση από την Επιτροπή.»

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

13. Στις 27 Οκτωβρίου 2015, η Yieh United άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά του επίμαχου κανονισμού ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

⁵ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/501 της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2015, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2015, L 79, σ. 23).

⁶ Βλ. αιτιολογική σκέψη 50 του επίμαχου κανονισμού, με ρητή παραπομπή στις αιτιολογικές σκέψεις 63 έως 66 του προσωρινού κανονισμού.

⁷ Βλ. αιτιολογική σκέψη 56 του επίμαχου κανονισμού.

⁸ Βλ. αιτιολογική σκέψη 57 του επίμαχου κανονισμού.

⁹ Βλ. αιτιολογική σκέψη 56 του επίμαχου κανονισμού.

14. Προς στήριξη της προσφυγής της, η Yieh United προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως σχετικά με παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 3 και 5, του βασικού κανονισμού και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου κανονισμού, αντίστοιχα¹⁰.

15. Ειδικότερα, στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η Yieh United υποστήριξε, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον έκρινε, χωρίς προσήκουσα δικαιολογία, ότι ορισμένες πωλήσεις του οικείου προϊόντος σε ανεξάρτητο αγοραστή, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων, έπρεπε να μη ληφθούν υπόψη στη χώρα εξαγωγής για τον καθορισμό της κανονικής αξίας για τον λόγο και μόνον ότι τα επίμαχα προϊόντα είχαν εξαχθεί μεταγενέστερα. Βάσει ιδίως του γράμματος του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο για τον καθορισμό της κανονικής αξίας χρησιμοποιούνται κατ' αρχήν οι πωλήσεις του οικείου προϊόντος «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση [στη χώρα εξαγωγής]», η Επιτροπή μπορούσε να αποκλείσει βασίμως τις εν λόγω πωλήσεις από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας μόνον αφού αποδείκνυε ότι ο πωλητής γνώριζε, κατά τον χρόνο της πώλησεως, για την εξαγωγή των οικείων προϊόντων ή ανέμενε ότι ο αγοραστής θα τα μεταπωλούσε προς εξαγωγή.

16. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο, αφού απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως¹¹, στις σκέψεις 114 έως 145 απέρριψε και τον δεύτερο λόγο.

17. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, κατ' αρχάς, ότι από γραμματικής απόψεως, διάφορες γλωσσικές αποδόσεις της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αναφέρονται στον «προορισμό» του υπό εξέταση προϊόντος χωρίς να κάνουν μνεία της πρόθεσης του παραγωγού όσον αφορά τον εν λόγω προορισμό κατά τον χρόνο της πώλησεως¹². Συναφώς, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση¹³, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Yieh United, δεν μπορούσε να αντληθεί κανένα οριστικό συμπέρασμα ούτε από υπόθεση κριθείσα από την ειδική ομάδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ)¹⁴ ούτε από προηγούμενο κανονισμό της Επιτροπής του 1997 για την επιβολή προσωρινού δασμού σε ορισμένα προϊόντα¹⁵.

18. Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ερμηνεία της φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση», κατά την οποία δεν είναι αναγκαίο να αναζητηθεί η πρόθεση ή η ειδική γνώση του πωλητή όσον αφορά τον τελικό προορισμό του οικείου προϊόντος, επιβεβαιώνεται από την ανάλυση του πλαισίου της επίμαχης διατάξεως. Πράγματι, ούτε η έννοια του «ντάμπινγκ» ούτε οι έννοιες της «ζημίας» και της «καταστρατηγήσεως», κατά τον βασικό κανονισμό, προϋποθέτουν, ως όρο εφαρμογής, τη διαπίστωση ιδιαίτερης προθέσεως εκ μέρους του ενδιαφερομένου, απαιτούν όμως τη συνδρομή αντικειμενικών προϋποθέσεων ανεξαρτήτως προθέσεως ή ειδικής γνώσεως του τελευταίου¹⁶.

¹⁰ Νυν άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 5, του κανονισμού 2016/1036 και νυν άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2016/1036, αντίστοιχα.

¹¹ Βλ. σκέψεις 29 έως 113 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

¹² Βλ. σκέψεις 128 και 129 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

¹³ Βλ. σκέψεις 130 και 131.

¹⁴ Έκθεση της 16ης Νοεμβρίου 2007 στη διαφορά «European Communities – Dumping measure on farmed salmon from Norway» (WT/DS 337/R), ιδίως υποσημείωση 339.

¹⁵ Κανονισμός (ΕΚ) 1023/97 της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 1997, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ σε ορισμένες εισαγωγές απλών παλετών από ξύλο καταγωγής Πολωνίας και την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων από μέρους ορισμένων εξαγωγέων σχετικά με τις εν λόγω εισαγωγές (ΕΕ 1997, L 150, σ. 4).

¹⁶ Βλ. σκέψη 132 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

19. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι η ως άνω ερμηνεία συνάδει προς τον σκοπό της έρευνας αντιντάμπινγκ, ο οποίος συνίσταται, για τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, στην αναζήτηση αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων, μέσω των εργαλείων που θέτει στη διάθεσή τους ο βασικός κανονισμός και βάσει οικειοθελούς συνεργασίας των επιχειρηματιών. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η ανωτέρω ερμηνεία συνάδει επίσης προς τις αρχές της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου¹⁷.

20. Όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, πρωτίστως, ότι στον επίμαχο κανονισμό η Επιτροπή αντικατέστησε την αρχική προσέγγιση που υιοθέτησε στο πλαίσιο του προσωρινού κανονισμού με μια προσέγγιση που στηριζόταν στην ύπαρξη αντικειμενικών αποδείξεων περί εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος από τον οικείο διανομέα¹⁸. Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε συγκεκριμένα, πρώτον, ότι ορισμένες πωλήσεις που είχαν δηλωθεί από τη Yieh United ως εγχώριες είχαν αποτελέσει αντικείμενο εκπτώσεων κατά την εξαγωγή βάσει συστήματος το οποίο προοριζόταν να παράσχει κίνητρα στους διανομείς που εξήγαν τα προϊόντα τους από χάλυβα· δεύτερον, ότι αποδείχθηκε ότι η Yieh United πράγματι εφαρμόζε τις εκπτώσεις αυτές κατά την εξαγωγή, μεταξύ άλλων, σε σημαντικό μέρος των πωλήσεων στον ανεξάρτητο αγοραστή της, αμφισβητώντας τη συμπερίληψή τους στον υπολογισμό της κανονικής αξίας· και, τρίτον, ότι κατέστη δυνατό να συγκεντρωθούν και άλλες αντικειμενικές αποδείξεις ότι ο αγοραστής αυτός είχε πράγματι εξαγάγει τη μεγάλη πλειονότητα των προϊόντων που αποτελούσαν αντικείμενο των εν λόγω πωλήσεων οι οποίες δηλώθηκαν ως εγχώριες¹⁹.

21. Βάσει των εκτιμήσεων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή μπορούσε νομίμως και χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως να αποκλείσει τις επίμαχες πωλήσεις από τον καθορισμό της κανονικής αξίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού²⁰.

IV. Τα αιτήματα των διαδίκων

22. Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Yieh United ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να κάνει δεκτή την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει τον επίμαχο κανονισμό κατά το μέτρο που την αφορά, καθώς και να καταδικάσει την Επιτροπή και τη Eurofer στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε κατά την πρωτόδικη και την αναιρετική διαδικασία.

23. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αναίρεση ως αβάσιμη και να καταδικάσει τη Yieh United στα δικαστικά έξοδα.

24. Η Eurofer ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, επικουρικώς, να απορρίψει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή, έτι δε επικουρικότερον, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να καταδικάσει τη Yieh United στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της πρωτόδικης διαδικασίας.

¹⁷ Βλ. σκέψεις 133 έως 135 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

¹⁸ Βλ. σκέψεις 137 και 138 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

¹⁹ Βλ. σκέψεις 138 έως 142 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

²⁰ Βλ. σκέψη 144 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

V. Ανάλυση της αιτήσεως αναιρέσεως

A. Επί της αναίρεσης που άσκησε η Yieh United

25. Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η Yieh United προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως. Με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, υποστηρίζει ότι με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο παρέβη, αντίστοιχα, το άρθρο 2, παράγραφος 3, και το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Yieh United υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

26. Κατόπιν αιτήματος του Δικαστηρίου, θα εστιάσω την ανάλυσή μου στον τρίτο λόγο αναιρέσεως.

B. Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

27. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος βάλλει κατά των σκέψεων 129 έως 135 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η Yieh United υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η διάταξη αυτή, και, ιδίως, η φράση «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» δεν υποχρέωνε την Επιτροπή να αποδείξει την πρόθεση ή την ειδική γνώση του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον τελικό προορισμό των οικείων προϊόντων. Κατά την ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου, η εν λόγω διάταξη επιτρέπει στην Επιτροπή να εξαιρέσει νομίμως από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας τις εγχώριες πωλήσεις σε ανεξάρτητο αγοραστή για τον λόγο και μόνον ότι τα οικεία προϊόντα εξήχθησαν μεταγενέστερα, τούτο δε, χωρίς να χρειάζεται να εξετάσει εάν ο παραγωγός-πωλητής είχε την πρόθεση ή, τουλάχιστον, γνώριζε ότι τα προϊόντα αυτά τα οποία πωλήθηκαν στον εγχώριο αγοραστή τελικά θα εξαγόταν.

28. Ωστόσο, η θέση του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία επιβεβαίωσε την άποψη της Επιτροπής, έχει ως συνέπεια ότι ο παραγωγός οφείλει πάντοτε και οριστικά να ευθύνεται για την εμπορική πολιτική των ανεξάρτητων αγοραστών του, μολοντί δεν ασκεί έλεγχο επ' αυτής και αγνοεί τον πραγματικό τελικό προορισμό του προϊόντος. Η εν λόγω ερμηνεία παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να επιβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ σε έναν παραγωγό, ανεξαρτήτως της τιμολογιακής πολιτικής του, πράγμα που αντιβαίνει στον γενικό σκοπό του κανονισμού αντιντάμπινγκ.

29. Η Yieh United αμφισβητεί τους τρεις λόγους στους οποίους στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση για να επιβεβαιώσει την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, στην οποία προέβη η Επιτροπή.

30. Πρώτον, η Yieh United αμφισβητεί ότι η ανάλυση των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων του βασικού κανονισμού, η οποία πραγματοποιήθηκε στις σκέψεις 129 και 130 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, μπορεί βασίμως να οδηγήσει στο συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η απόδειξη του τελικού προορισμού του προϊόντος και όχι η γνώση ή η πρόθεση του παραγωγού, κατά τον χρόνο της πώλησης, όσον αφορά τον εν λόγω τελικό προορισμό. Συγκεκριμένα, η φράση «προορίζονται για» ουδόλως εμποδίζει την

αξιολόγηση της αντίληψης του παραγωγού-πωλητή σχετικά με τον προορισμό του οικείου προϊόντος κατά τον χρόνο της πώλησης. Επιπλέον, οι γλωσσικές αποδόσεις στις οποίες αναφέρεται το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 129 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν περιέχουν τη φράση «τελικός προορισμός», αλλά μάλλον προϋποθέτουν ορθή αξιολόγηση, εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή, όσον αφορά τον προορισμό των προϊόντων ο οποίος προκύπτει από την πώλησή του

31. Δεύτερον, η Yieh United αμφισβητεί τη συστηματική και τελεολογική ερμηνεία του βασικού κανονισμού στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 132 και 135 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Κατ' αυτήν, αφενός, το γεγονός ότι το ντάμπινγκ, η ζημία και η καταστρατήγηση μπορούν να διαπιστωθούν ανεξαρτήτως της πρόθεσης του παραγωγού ή του εξαγωγέα δεν δικαιολογεί τη μη συνεκτίμηση των εγχώριων πωλήσεων που πραγματοποίησε η Yieh United. Στο πλαίσιο του αντιντάμπινγκ, πρέπει να υφίσταται ένα υποκειμενικό στοιχείο, δεδομένου ότι πρόκειται για επιβολή κυρώσεων για «αθέμιτη» συμπεριφορά των οικείων παραγωγών/εξαγωγέων. Αφετέρου, η προτεινόμενη από την Yieh United εναλλακτική ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δεν εμποδίζει την Επιτροπή να εξεύρει αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τις προϋποθέσεις επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ. Επιπλέον, άλλα μέσα εμπορικής άμυνας τα οποία προβλέπονται, μεταξύ άλλων, σε άλλες διατάξεις του βασικού κανονισμού, στις συμφωνίες του ΠΟΕ ή στους κανόνες κατά των επιδοτήσεων, επιβάλλουν στην αρμόδια για την έρευνα αρχή να εξακριβώσει την υποκειμενική γνώση και την πρόθεση των παραγωγών-εξαγωγέων. Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, ότι μια τέτοια απόδειξη είναι «τυχαία» ή αδύνατη.

32. Τρίτον, ο συλλογισμός του Γενικού Δικαστηρίου ο οποίος εκτίθεται στη σκέψη 134 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης είναι διάλληλος. Συγκεκριμένα, εάν ένας παραγωγός-εξαγωγέας διαχειρίζεται προσηκόντως τις τιμές του και εφαρμόζει παρόμοιες τιμές για τις εγχώριες και τις προς εξαγωγή πωλήσεις του, δεν θα υφίσταται ντάμπινγκ.

33. Η Επιτροπή και η Eurofer αμφισβητούν τα επιχειρήματα της Yieh United και υποστηρίζουν ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Εκτίμηση

α) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

34. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Yieh United υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Η εν λόγω εταιρία αμφισβητεί, μεταξύ άλλων, την ερμηνεία της φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 129 έως 135 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

35. Συναφώς, πρέπει, κατ' αρχάς, να υπομνησθεί ότι στο πλαίσιο του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει τις διατάξεις σχετικά με τον καθορισμό του ντάμπινγκ, οι παράγραφοι 1 έως 7 προβλέπουν τις διατάξεις που επιτρέπουν τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας η οποία θα αποτελέσει στη συνέχεια αντικείμενο της δίκαιης σύγκρισης με την τιμή εξαγωγής για τον καθορισμό του ντάμπινγκ²¹.

²¹ Βλ. άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.

36. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου οι «πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση, χρησιμοποιούνται κατ' αρχήν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας [...]».

37. Από την τελευταία αυτή διάταξη προκύπτει *a contrario* ότι για τον καθορισμό της κανονικής αξίας δεν λαμβάνονται κατ' αρχήν υπόψη οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος από τους παραγωγούς της χώρας εξαγωγής οι οποίες πραγματοποιούνται στην εγχώρια αγορά, όταν τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο των εν λόγω πωλήσεων δεν προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση, αλλά έχουν άλλο προορισμό, όπως είναι η εξαγωγή.

38. Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Yieh United υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η φράση «προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προϋποθέτει ένα υποκειμενικό στοιχείο, ήτοι την πρόθεση ή τη γνώση εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον τελικό προορισμό του οικείου προϊόντος. Σύμφωνα με την προσέγγιση που υποστηρίζει η Yieh United, προκειμένου να μπορέσει να εξαιρέσει από τον καθορισμό της κανονικής αξίας πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στην εγχώρια αγορά, η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει την πρόθεση ή τουλάχιστον την ειδική γνώση του παραγωγού-πωλητή, κατά τον χρόνο ολοκλήρωσης των εν λόγω πωλήσεων, του ότι τα προϊόντα αυτά θα εξαγονταν μεταγενέστερα.

39. Επομένως, προκειμένου να δοθεί απάντηση στον τρίτο λόγο αναιρέσεως που προβάλλει η Yieh United, πρέπει να εξεταστεί η ερμηνεία της φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προέβαλε η εν λόγω εταιρία.

β) Επί του άρθρου 2.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ

40. Ωστόσο, πρέπει εκ προοιμίου να παρατηρηθεί –όπως εξάλλου επισήμανε και το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο²²– ότι η φράση «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιστοιχεί στις φράσεις που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 2.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ²³ του ΠΟΕ, στις τρεις επίσημες γλωσσικές του αποδόσεις, ήτοι «destined for consumption» στα αγγλικά, «destiné à la consommation» στα γαλλικά και «destinado al consumo» στα ισπανικά.

41. Στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει από τη νομολογία, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το φως των αντίστοιχων διατάξεων της συμφωνίας αντιντάμπινγκ²⁴, λαμβανομένης επίσης υπόψη της ερμηνείας των διαφόρων διατάξεων της [σ]υμφωνίας αυτής από το Όργανο Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ²⁵.

42. Συναφώς, εξάλλου, η μόνη περίπτωση κατά την οποία τα όργανα λήψης αποφάσεων του ΠΟΕ παρείχαν ενδείξεις ως προς το περιεχόμενο της έννοιας «destined for consumption» του άρθρου 2.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ φαίνεται να είναι η περίπτωση περί της οποίας γίνεται

²² Βλ. σκέψη 130 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και εκεί μνημονεύομενη νομολογία.

²³ Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103).

²⁴ Απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica (C-76/00 P, EU:C:2003:4, σκέψη 57).

²⁵ Βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Τριτοβάθμια εκπαίδευση) (C-66/18, EU:C:2020:792, σκέψη 92), καθώς και, όσον αφορά το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036, πρόσφατες προτάσεις μου στην υπόθεση Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2021:533, σημείο 24).

λόγος στη σκέψη 131 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και στο σημείο 17²⁶ των παρουσών προτάσεων, στην οποία η ειδική ομάδα του ΠΟΕ, σε υποσημείωση, παρατήρησε ότι «οσάκις παραγωγός πωλεί προϊόν σε ανεξάρτητο εξαγωγέα (ή έμπορο) γνωρίζοντας ότι το προϊόν αυτό θα εξαχθεί, η πώληση [αυτή] δεν μπορεί να εκληφθεί ως προοριζόμενη για εγχώρια κατανάλωση».

43. Κατά την άποψή μου, από την ως άνω παρατήρηση προκύπτει ότι η εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή γνώση του εξαγωγικού προορισμού των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο των πωλήσεων δεν στερείται σημασίας προκειμένου να καθοριστεί εάν τα εν λόγω προϊόντα μπορούν ή όχι να θεωρηθούν ως «destined for consumption» κατά την έννοια του άρθρου 2.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ και εάν, ως εκ τούτου, οι σχετικές πωλήσεις μπορούν ή όχι να ληφθούν υπόψη κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Συγκεκριμένα, από την εν λόγω παρατήρηση προκύπτει ότι η πραγματική γνώση του προορισμού αυτού από τον παραγωγό-πωλητή αποκλείει τον χαρακτηρισμό των οικείων αγαθών ως «destined for consumption» και εξαιρεί, ως εκ τούτου, τις σχετικές πωλήσεις από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

44. Τούτου λεχθέντος, συμφωνώ, πάντως, με την ανάλυση στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στην προμνησθείσα σκέψη 131 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, κατά την οποία από την ανωτέρω παρατήρηση και μόνον δεν μπορεί να συναχθεί εξ αντιδιαστολής ότι η μη απόδειξη της πραγματικής γνώσης εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή του εξαγωγικού προορισμού των οικείων προϊόντων πρέπει να οδηγήσει κατ' ανάγκην στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω προϊόντα προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση. Με άλλα λόγια, το γεγονός ότι η γνώση εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή του εξαγωγικού προορισμού των προϊόντων μπορεί να δικαιολογήσει την εξαίρεση των σχετικών πωλήσεων από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι, εάν η αρμόδια για την έρευνα αρχή δεν αποδείξει την πραγματική αυτή γνώση, οι πωλήσεις αυτές πρέπει κατ' ανάγκην να περιληφθούν στον εν λόγω υπολογισμό.

45. Συγκεκριμένα, η εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή πραγματική γνώση, κατά τον χρόνο της πώλησης, του γεγονότος ότι τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω πώλησης θα εξαχθούν μεταγενέστερα επιτρέπει να συναχθεί το τεκμήριο ότι η τιμή και οι όροι της (προς εξαγωγή) πώλησης δεν είναι αυτοί που προσιδιάζουν στην εγχώρια αγορά, πράγμα που δικαιολογεί την εξαίρεση της εν λόγω πώλησης από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, η οποία πρέπει να αντανakλά κατά τον ακριβέστερο δυνατό τρόπο την τιμή πώλησης στη χώρα εξαγωγής. Τούτο, όμως, δεν σημαίνει ότι ισχύει οπωσδήποτε και το αντίθετο. Όπως θα δούμε καλύτερα στη συνέχεια, είναι πράγματι κάλλιστα δυνατόν η εξαίρεση των πωλήσεων από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας να μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει αντικειμενικών στοιχείων σχετικών με τις πωλήσεις αυτές, ανεξάρτητα από την απόδειξη της βούλησης ή της πραγματικής γνώσης εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή του γεγονότος ότι τα προϊόντα θα εξαχθούν μεταγενέστερα.

46. Επομένως, στο πλαίσιο αυτό πρέπει να πραγματοποιηθεί ο ανωτέρω έλεγχος ερμηνείας της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου διάταξης του ενωσιακού δικαίου που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, και, ιδίως, της περιεχόμενης σε αυτήν φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση».

²⁶ Πρόκειται για την υποσημείωση 339 της υπόθεσης που μνημονεύεται στην υποσημείωση 14 των παρουσών προτάσεων.

γ) *Επί της ερμηνείας της φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού*

47. Συναφώς, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο, όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο το γράμμα τους, αλλά και το πλαίσιο τους καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελούν μέρος²⁷.

48. Εν προκειμένω, όσον αφορά, πρώτον, τη γραμματική ερμηνεία της επίμαχης διάταξης επισημαίνω, όπως άλλωστε επισήμανε και το Γενικό Δικαστήριο²⁸, ότι στην αγγλική απόδοση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού χρησιμοποιείται –κατά τρόπο που αποκλίνει, όμως, από την αγγλική διατύπωση του άρθρου 2.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ– η φράση «intended for domestic consumption», η οποία θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως ένδειξη ότι το κρίσιμο κριτήριο πρέπει είναι η πρόθεση του πωλητή όσον αφορά τον προορισμό του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της πώλησης. Εντούτοις, τόσο οι άλλες γλωσσικές αποδόσεις της επίμαχης διάταξης τις οποίες μνημονεύει το Γενικό Δικαστήριο όσο και η προαναφερθείσα διατύπωση των τριών επίσημων αποδόσεων του άρθρου 2.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν αναφέρονται ρητά στην πρόθεση αυτή, αλλά αναφέρονται μάλλον στον «προορισμό».

49. Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο προσδιορισμός της σημασίας και του περιεχομένου όρων ως προς τους οποίους, όπως εν προκειμένω, το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει κανέναν ορισμό πρέπει να γίνεται σύμφωνα με το σύνηθες νόημά τους στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένων ταυτοχρόνως υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου χρησιμοποιούνται και των σκοπών που επιδιώκει η οικεία ρύθμιση²⁹.

50. Η λέξη «destinare» (προορίζω) προέρχεται από τη λατινική λέξη «destinare» και σημαίνει κατά κυριολεξία «καθορίζω σταθερά, αμετάκλητα, ως πράξη υπέρτερης βούλησης»³⁰. Η εν λόγω αναφορά στην υπέρτερη και αναπόφευκτη βούληση αντανακλάται σαφώς στην ιταλική λέξη «destino» (προορισμός) η οποία αντιστοιχεί στις λέξεις «destiny» στα αγγλικά, «destin» στα γαλλικά, «destino» στα ισπανικά και στα πορτογαλικά. Μεταφορικά, η λέξη «destinare» έχει στην καθομιλουμένη, χωρίς να αναφέρεται στην υπέρτερη βούληση, την έννοια «αυτός που διατίθεται για», «αυτός που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για» ή «αυτός που κατευθύνεται σε» συγκεκριμένο σκοπό³¹.

51. Υπό την έννοια αυτή, η φράση «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» σημαίνει ότι προκειμένου οι πωλήσεις στη χώρα εξαγωγής να μπορούν να περιληφθούν στον υπολογισμό της κανονικής αξίας, τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο των εν λόγω πωλήσεων πρέπει να «διατίθενται για», να «χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για», να «έχουν ως σκοπό [την]» εγχώρια κατανάλωση.

²⁷ Βλ., inter alia, απόφαση της 29ης Ιουλίου 2019, Vethanayagam κ.λπ. (C-680/17, EU:C:2019:627, σκέψη 42), καθώς και σκέψη 127 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

²⁸ Βλ., ιδίως, σκέψεις 128 έως 130 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης κατά των οποίων βάλλει η Yieh United.

²⁹ Βλ., inter alia, απόφαση της 26ης Μαΐου 2016, Envirotec Denmark (C-550/14, EU:C:2016:354, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

³⁰ Βλ. Treccani.it.

³¹ Όπ.π. Ομοίως, στα γαλλικά το ρήμα «destiner» ορίζεται ως «fixer la destination de quelque chose, le réserver à cet usage, à cet emploi; affecter» (Larousse.fr), ενώ στα αγγλικά το ρήμα «to destine» ορίζεται ως «[with object] intend or choose for a particular purpose or end» [Oxford Dictionary of English, 3η έκδ. (αναθεωρημένη), Oxford University Press, 2015].

52. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι σύμφωνα με όσα επισημάνθηκαν στα σημεία 42 και 43 των παρουσών προτάσεων, η βούληση και η γνώση του εξαγωγέα όσον αφορά τον πραγματικό προορισμό του τελικού προϊόντος αποτελούν στοιχεία τα οποία ασκούν επιρροή στην ανάλυση που αποσκοπεί στον καθορισμό του εάν το ομοειδές προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ορισμένων πωλήσεων «προορίζ[ε]ται για εγχώρια κατανάλωση». Συγκεκριμένα, ο τελικός προορισμός του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο των πωλήσεων, ο οποίος μπορεί να έχει επίδραση στην τιμή και στους όρους πώλησης, μπορεί να καθοριστεί από τον παραγωγό-πωλητή ή, εν πάση περιπτώσει, από τα πρόσωπα στα οποία είναι γνωστός και, ως εκ τούτου, να επηρεάσει την τιμή ή τους όρους αυτούς.

53. Εντούτοις, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Yieh United με την αίτησή της αναιρέσεως, η απόδειξη της βούλησης ή της πραγματικής γνώσης εκ μέρους του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον συγκεκριμένο προορισμό των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο των πωλήσεων δεν αποτελεί αναγκαίο στοιχείο για την εξαίρεση των πωλήσεων από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Συγκεκριμένα, είναι κάλλιστα δυνατόν, ανεξάρτητα από την απόδειξη της εν λόγω βούλησης ή πραγματικής γνώσης, να μπορεί να συναχθεί αντικειμενικά, βάσει ορισμένων στοιχείων σχετικών με τις πωλήσεις ή τον αγοραστή που αγοράζει τα εν λόγω προϊόντα, το συμπέρασμα ότι τα προϊόντα αυτά προορίζονται, ήτοι «διατίθενται για» ή «έχουν ως σκοπό την» εξαγωγή. Υπό το πρίσμα αυτό, για παράδειγμα, η απόδειξη ότι οι πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν σε τιμή ή με ειδικούς όρους που ευνοούν τις εξαγωγές ή η απόδειξη ότι οι πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν σε πελάτη ο οποίος δραστηριοποιείται κατά κύριο λόγο στην εξαγωγή των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο των πωλήσεων, κατά τη γνώμη μου, αρκούν για να θεωρηθεί ότι οι πωλήσεις αυτές αφορούν προϊόντα «που προορίζονται» για εξαγωγή και ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να εξαιρεθούν από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας³². Η απόδειξη των περιστάσεων αυτών αρκεί ανεξαρτήτως της απόδειξης της βούλησης ή της γνώσης του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον προορισμό των αγαθών.

54. Επομένως, βάσει της απόδειξης τέτοιου είδους στοιχείων, η Επιτροπή μπορεί να υποθέσει ότι οι πωλήσεις είχαν ως αντικείμενο προϊόντα με προορισμό διαφορετικό από την εγχώρια κατανάλωση και, μπορεί, συνεπώς, να τις εξαιρέσει από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποδείξει την πραγματική γνώση του προορισμού των εν λόγω προϊόντων από τον παραγωγό-πωλητή. Εντούτοις, είναι αναγκαίο να αποδεικνύεται η ύπαρξη στοιχείου αντικειμενικού συνδέσμου μεταξύ των πωλήσεων και του προορισμού των οικείων προϊόντων, ο οποίος είναι διαφορετικός από την εγχώρια κατανάλωση, δυνάμενου να δικαιολογήσει την εξαίρεση των εν λόγω πωλήσεων από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

55. Η ανωτέρω ερμηνεία της φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και κατά την οποία, μολονότι η πρόθεση ή η ειδική γνώση του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον προορισμό των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο των πωλήσεων ασκεί επιρροή, εντούτοις, δεν είναι αναγκαίο, όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη ενός ή περισσότερων στοιχείων αντικειμενικού συνδέσμου μεταξύ της πώλησης και της μεταγενέστερης εξαγωγής, η Επιτροπή να αποδεικνύει την ύπαρξη ενός υποκειμενικού στοιχείου όσον αφορά τον παραγωγό-πωλητή προκειμένου να εξαιρέσει τις πωλήσεις από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, επιβεβαιώνεται, κατά τη γνώμη μου, από τη συστηματική ανάλυση και από τους σκοπούς της εν λόγω διάταξης.

³² Όπως αναλύεται λεπτομερέστερα στο σημείο 61 και στην υποσημείωση 38 των παρουσών προτάσεων, παρόμοια προσέγγιση, καίτοι όχι πανομοιότυπη, υιοθετήθηκε στην αμερικανική νομολογία όσον αφορά την εθνική διάταξη του δικαίου αντιντάμπινγκ σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Βλ., μεταξύ άλλων, United States Court of International Trade (Δικαστήριο Διεθνούς Εμπορίου Ηνωμένων Πολιτειών) της 3ης Φεβρουαρίου 1997, *INA Walzlager Schaeffler KG v. United States* [957 F. Supp. 251 (Ct. Int'l Trade 1997) σ. 265].

56. Από συστηματικής απόψεως, όπως επισημάνθηκε στο σημείο 35 των παρούσων προτάσεων, η εν λόγω διάταξη εντάσσεται στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 7, του βασικού κανονισμού, οι οποίες προβλέπουν τις διατάξεις που επιτρέπουν τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας η οποία πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο δίκαιης σύγκρισης με την τιμή εξαγωγής για τον καθορισμό του ντάμπινγκ. Από καμία από τις διατάξεις αυτές δεν προκύπτει ότι η απόδειξη του υποκειμενικού στοιχείου που επικαλείται η Yieh United είναι αναγκαία για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας με σκοπό τον καθορισμό του ντάμπινγκ. Επιπλέον, όπως επισημάνει το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 132 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από τη Yieh United με την αίτησή της αναιρέσεως, το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, δεν περιέχει καμία αναφορά στο κριτήριο της «γνώσεως» του ενδιαφερομένου.

57. Από τελεολογικής απόψεως, επισημαίνεται ότι η αναφορά στον προορισμό των ομοειδών προϊόντων για εγχώρια κατανάλωση, η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, συνδέεται άρρηκτα με τον καθορισμό της κανονικής αξίας και έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει ότι η κανονική αξία είναι κατά το δυνατόν εγγύτερη προς την κανονική τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά του εξαγωγέα³³. Η αντιστοιχία αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η δίκαιη σύγκριση με την τιμή εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος για τον καθορισμό του ντάμπινγκ. Επομένως, οι πωλήσεις που αφορούν προϊόντα τα οποία δεν προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση δεν αποτελούν την πρόσφορη βάση για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας και πρέπει, επομένως, να εξαιρεθούν από τον υπολογισμό της εν λόγω αξίας³⁴.

58. Από τον εν λόγω σκοπό της επίμαχης διάταξης συνάγεται η ανάγκη απόδειξης της ύπαρξης συνδέσμου μεταξύ της εγχώριας πώλησης και ενός προορισμού ο οποίος είναι διαφορετικός από την εγχώρια κατανάλωση προκειμένου να μπορεί να εξαιρεθεί η εν λόγω πώληση από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Αντιθέτως, ουδόλως προκύπτει από τον σκοπό αυτόν η απαίτηση να αποδεικνύει η Επιτροπή οπωσδήποτε την ύπαρξη ενός υποκειμενικού στοιχείου όσον αφορά τον παραγωγό-πωλητή για να μπορεί να προβεί στην εν λόγω εξαίρεση.

59. Κατά τα λοιπά, η Yieh United δεν στηρίζει σε κανένα συγκεκριμένο νομικό στοιχείο τον γενικό ισχυρισμό της ότι «πρέπει να υφίσταται ένα υποκειμενικό στοιχείο στο πλαίσιο του αντντάμπινγκ». Αντιθέτως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή και όπως προκύπτει από τη νομολογία, ο σκοπός της επιβολής δασμού αντντάμπινγκ, με τον οποίο συνδέεται άρρηκτα ο καθορισμός της κανονικής αξίας, δεν έχει τον χαρακτήρα κύρωσης, αλλά αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ισορροπίας των συνθηκών αγοράς στην Ένωση³⁵. Επομένως, στο πλαίσιο αυτό του δικαίου, δεν είναι, κατ' αρχήν, αναγκαίο να καθοριστεί ένα υποκειμενικό στοιχείο.

60. Επιπλέον, όπως επισημάνει κατ' ουσίαν το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 133 και 134 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, εάν η εξαίρεση, από τον καθορισμό της κανονικής αξίας του οικείου προϊόντος, των πωλήσεων προϊόντων, των οποίων η μεταγενέστερη εξαγωγή μπορεί να τεκμαίρεται, εξαρτιόταν αποκλειστικώς από την απόδειξη της προθέσεως ή της πραγματικής γνώσεως του πωλητή, κατά τον χρόνο της πωλήσεως, ως προς τον τελικό προορισμό του υπό

³³ Βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά την έννοια των συνήθων εμπορικών πράξεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση Συμβούλιο κατά Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2105, σημείο 43), το οποίο μνημονεύει ρητά το Δικαστήριο στη σκέψη 28 της σχετικής απόφασης της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245).

³⁴ Βλ., πάντοτε κατ' αναλογία, όπ.π.

³⁵ Πρβλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2000, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 91) και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα W. Van Gerven στην υπόθεση Nölle (C-16/90, μη δημοσιευθείσες, EU:C:1991:233, σημείο 11).

εξέταση προϊόντος, τούτο θα αντέβαινε στον σκοπό των ερευνών αντνιτάμπινγκ. Συναφώς, αφενός, είχα την ευκαιρία να επισημάνω ότι αντιθέτως προς τα ισχύοντα σε άλλους τομείς του δικαίου της Ένωσης, όπως, για παράδειγμα, όσον αφορά τις παραβιάσεις του δικαίου του ανταγωνισμού, στο πλαίσιο των ερευνών αντνιτάμπινγκ τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν αρκετά περιορισμένες εξουσίες και, επομένως, στηρίζονται στην οικειοθελή συνεργασία των ενδιαφερομένων μερών προκειμένου να λάβουν τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον καθορισμό της έρευνας³⁶. Αφετέρου, συμφωνώ με το Γενικό Δικαστήριο ότι η απαίτηση μιας τέτοιας απόδειξης από τα θεσμικά όργανα, η οποία σε αυτό το δικονομικό πλαίσιο ενδέχεται να είναι αδύνατη, θα κατέληγε εν τέλει στο να επιτρέπεται να λαμβάνονται υπόψη, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, τιμές εξαγόμενων προϊόντων δυνάμενες να νοθεύσουν και να διακυβεύσουν τον ορθό καθορισμό της εν λόγω κανονικής αξίας³⁷.

61. Τέλος, παρεμπιπτόντως, επισημαίνω ότι η ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, κατά την οποία, προκειμένου να καθοριστεί εάν ομοειδές προϊόν που αποτελεί αντικείμενο πώλησεων «προορίζ[ε]ται για εγχώρια κατανάλωση», η βούληση ή η πραγματική γνώση του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον εξαγωγικό προορισμό μπορεί να ασκεί επιρροή, αλλά δεν είναι αποφασιστικής σημασίας, όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη στοιχείων αντικειμενικού συνδέσμου μεταξύ της πώλησης και της μεταγενέστερης εξαγωγής η οποία να μπορεί να δικαιολογήσει την εξαίρεση του προορισμού για εγχώρια κατανάλωση των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο της πώλησης, είναι, κατ' ουσίαν, σύμφωνη με την ερμηνεία της εθνικής διάταξης του δικαίου αντνιτάμπινγκ σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας, η οποία υιοθετήθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής και νομολογιακής πρακτικής στις Ηνωμένες Πολιτείες³⁸.

62. Υπό το πρίσμα ακριβώς όλων αυτών των ως άνω εκτιμήσεων πρέπει να εξεταστεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

δ) Επί της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης

63. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στο πλαίσιο της ανάλυσης του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Yieh United, το Γενικό Δικαστήριο προέβη, κατ' αρχάς, στις σκέψεις 127 έως 135, στην ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και της περιεχόμενης σε αυτήν φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση». Στη συνέχεια, στις σκέψεις 136 έως 144 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο

³⁶ Βλ. προτάσεις μου στην υπόθεση Επιτροπή κατά Kolachi Raj Industrial (C-709/17 P, EU:C:2019:303, σημείο 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

³⁷ Βλ. σκέψη 134 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

³⁸ Ήτοι το άρθρο 1677b του 19 U.S. Code (κώδικα των ΗΠΑ) και, ειδικότερα, την παράγραφο 1, στοιχείο α αυτού. Συγκεκριμένα, από τη σχετική με τη διάταξη αυτή νομολογία προκύπτει ότι εφαρμόζεται ένα κριτήριο βάσει του οποίου η αρμόδια για την έρευνα αντνιτάμπινγκ αρχή οφείλει να αποδείξει ότι ο παραγωγός «knew or should have known that the merchandise was not for home consumption based upon the particular facts and circumstances surrounding the sales», ήτοι γνώριζε ή *όφειλε να γνωρίζει* ότι τα αγαθά δεν προορίζονταν για εγχώρια κατανάλωση βάσει των ειδικών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων που αφορούσαν τις πωλήσεις· βλ. United States Court of International Trade (Δικαστήριο Διεθνούς Εμπορίου Ηνωμένων Πολιτειών) της 3ης Φεβρουαρίου 1997, *INA Walzlager Schaeffler KG v. United States* [957 F. Supp. 251 (Ct. Int'l Trade 1997) σ. 264] και της 3ης Ιουλίου 2001, *Tung Mung Development Co. Ltd. and Yieh United Steel Corp. v. United States* [219 F. Supp. 2d 1333 (Ct. Int'l Trade 2002) σ. 46]). Η νομολογία αυτή επιβεβαιώθηκε κατ' ουσίαν με την απόφαση της 17ης Ιουνίου 2020, *Coalition of American Flange Producers v. United States* [448 F. Supp. 3d 1340 (Ct. Int'l Trade 2020) σ. 1354 επ.]. Επομένως, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι δεν απαιτείται απόδειξη της πραγματικής γνώσης από τον παραγωγό-εξαγωγέα του εξαγωγικού προορισμού των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο των πωλήσεων, όταν η γνώση αυτή μπορεί να ληφθεί ως δεδομένη βάσει αντικειμενικών στοιχείων (constructive knowledge) από τα οποία μπορεί να συναχθεί ότι ο παραγωγός «όφειλε να γνωρίζει» ότι τα προϊόντα θα εξαγονταν.

εξέτασε την υπό κρίση υπόθεση και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εξαιρώντας, με τον επίμαχο κανονισμό, τις πωλήσεις που πραγματοποίησε η Yieh United στον μεγαλύτερο πελάτη της στην Ταϊβάν.

64. Συναφώς, παρατηρώ, πρώτον, ότι με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Yieh United βάλλει μόνον κατά των σκέψεων 129 έως 135 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στις οποίες, όπως επισημάνθηκε στο προηγούμενο σημείο, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε τη φράση «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Εντούτοις, από την ανάγνωση των σκέψεων αυτών προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε στον έλεγχο και στην απόρριψη της προτεινόμενης από τη Yieh United ερμηνείας της διάταξης αυτής, κατά την οποία, προκειμένου να μπορέσει να εξαιρέσει ορισμένες πωλήσεις από τον καθορισμό της κανονικής αξίας, η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει τη βούληση ή την ειδική γνώση του πωλητή όσον αφορά τον εξαγωγικό προορισμό του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο των πωλήσεων. Με την επιχειρηματολογία της στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Yieh United περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν έκανε δεκτή την εν λόγω ερμηνεία.

65. Εντούτοις, από την ανάλυση που πραγματοποιήθηκε στα σημεία 47 έως 60 των παρουσών προτάσεων, προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι η προτεινόμενη από τη Yieh United ερμηνεία της επίμαχης διάταξης πρέπει να απορριφθεί και ότι, μολονότι η πρόθεση και η πραγματική γνώση του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον τελικό προορισμό των αγαθών αποτελούν στοιχεία τα οποία ασκούν επιρροή, εντούτοις, η απόδειξή τους δεν αποτελεί κατ' ανάγκην στοιχείο αποφασιστικής σημασίας για να καθοριστεί εάν το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο πωλήσεων στη χώρα του εξαγωγέα «προορίζ[ε]ται για εγχώρια κατανάλωση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού.

66. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας στις σκέψεις 129 έως 135 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης την ανωτέρω προτεινόμενη από την Yieh United ερμηνεία της επίμαχης διάταξης, ουδόλως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Κατά την άποψή μου, η εκτίμηση αυτή αρκεί για την απόρριψη του τρίτου λόγου αναιρέσεως, στο μέτρο που, όπως επισημάνθηκε, με τον λόγο αυτόν η Yieh United περιορίζεται στην αμφισβήτηση του μέρους αυτού της απόφασης επαναπροτείνοντας την εν λόγω ερμηνεία του επίμαχου κανόνα.

67. Συμπληρωματικά, παρατηρώ, δεύτερον, ότι όπως προκύπτει από την ανάλυση που πραγματοποιήθηκε στα σημεία 47 έως 60 των παρουσών προτάσεων, η ερμηνεία της φράσης «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 129 έως 135 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, πρέπει να συμπληρωθεί και να αποσαφηνιστεί υπό την έννοια ότι η βούληση ή η πραγματική γνώση του παραγωγού-πωλητή όσον αφορά τον προορισμό των εξαγωγών μπορεί μεν να ασκεί επιρροή, αλλά δεν είναι αποφασιστικής σημασίας όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη στοιχείων αντικειμενικού συνδέσμου μεταξύ των οικείων πωλήσεων και του προορισμού ο οποίος είναι διαφορετικός από την εγχώρια κατανάλωση των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο της πώλησης, τα οποία μπορούν να αποκλείσουν τη συνεκτίμηση των εν λόγω πωλήσεων από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

68. Τρίτον, και πάντοτε συμπληρωματικά, επισημαίνω ότι από τις σκέψεις 138 έως 143 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης –οι οποίες δεν αμφισβητούνται από τη Yieh United– προκύπτει ότι εν προκειμένω η Επιτροπή είχε εξαιρέσει από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας τις επίμαχες πωλήσεις της Yieh United στον μεγαλύτερο πελάτη της στην Ταϊβάν βάσει της

αποδεδειγμένης περίπτωσης ότι, αφενός, σε σημαντικό μέρος των οικείων πωλήσεων³⁹ η Yieh United είχε εφαρμόσει εκπτώσεις κατά την εξαγωγή, και, αφετέρου, ότι ο πελάτης αυτός δραστηριοποιούνταν κατά κύριο λόγο στην εξαγωγή των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο των πωλήσεων⁴⁰.

69. Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένης υπόψη της ερμηνείας της επίμαχης διάταξης που εκτίθεται στα σημεία 47 έως 60 των παρουσών προτάσεων, ορθώς, κατά τη γνώμη μου, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εξαιρώντας τις πωλήσεις στον εν λόγω πελάτη από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

VI. Πρόταση

70. Βάσει όλων των ανωτέρω εκτιμήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμο τον τρίτο λόγο αναιρέσεως που προβάλλει η Yieh United.

³⁹ Από τη σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι, επί παραδείγματι, οι πωλήσεις αυτές αντιστοιχούσαν στο 40 % των πωλήσεων στον εν λόγω πελάτη κατά τη διάρκεια του Δεκεμβρίου του 2013.

⁴⁰ Συγκεκριμένα, από τη σκέψη 142 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι είχε αποδειχθεί ότι ο πελάτης αυτός πούλησε αμελητέο μόνον όγκο του οικείου προϊόντος στην εσωτερική αγορά.